

Regeringen nedsatte derfor i efteråret 1999 et ministerudvalg, der havde til hovedopgave at udarbejde en samlet handlingsplan for integration i det danske samfund. En sådan handlingsplan for en bedre integration blev præsenteret af udvalget den 10. februar 2000.

Regeringens lovforslag om ændring af udlændingelovens familiesammenføringsbetingelser er et led i virkeliggørelsen af denne handlingsplan. Det overordnede formål med regeringens lovforslag er at bidrage til en forbedring af grundlaget for udlændinges introduktion til og integration i det danske samfund.

Når det er sagt, er det også min opfattelse, at der på de nogle områder er en overensstemmelse mellem de konkrete forslag i regeringens lovforslag og det, der er indeholdt i de to beslutningsforslag. Navnlig lægger jeg vægt på, at også forslagsstillerne er optaget af at bekæmpe tvangsægteskaber og mener, at den rigtige måde at gøre det på er ved at ophæve retskravet til familiesammenføringer. Men forslagsstillerne går altså videre, end regeringen gør med sit forslag.

Men jeg venter nu alligevel på den baggrund en støtte fra partiet bag beslutningsforslagene, fordi der netop er denne visse overensstemmelse, men kan ikke støtte de to beslutningsforslag, men henviser i stedet til regeringens lovforslag.

Dorte Bennedsen (S):

Allerede da vi i 1998 behandlede integrationsloven, som jo er møntet på flygtninge/indvandrere, der kommer til Danmark efter den 1. januar 1999, understregede Socialdemokratiet, at det var påtrængende nødvendigt at gøre en tilsvarende indsats rettet mod mennesker, der har boet her i længere tid, men som fortsat har problemer med at blive integreret i det danske samfund.

At den hidtidige indsats ikke har været tilstrækkelig, kan vi bl.a. se af, at arbejdsløshedsprocenten blandt folk af udenlandsk oprindelse er adskillige gange højere end gennemsnitsprocenten i landet, og at unge med god uddannelse og uden sprogproblemer, men med etnisk baggrund har vanskeligheder med at få arbejde.

Men utilstrækkeligheden af indsatsen kan også ses af, at vi har voksne, som har været her i en årrække, men som stadig ikke magter det danske sprog, og at børn født her og indimellem oven i købet af forældre, der også er født her, ikke taler dansk, når de kommer i skole.

Sådanne forhold er ikke acceptable, og de skal ændres både af hensyn til flygtninge/indvandrerne og af hensyn til det danske samfund.

Det er netop baggrunden for den handlingsplan om udlændinge og integration, som regeringen lagde frem her i februar.

Den omfatter jo 78 forskellige initiativer inklusive de fem lovforslag, der er til behandling i dag, initiativer, som berører en lang række samfundsområder, bl.a. uddannelsesområdet fra førskolebørnene til voksenundervisning, boliglovgivningen, som vi jo unægtelig har hørt lidt om her i eftermiddag, arbejdsmarkedet, reparation, udlændingeloven og meget, meget mere.

Planen og dens elementer bygger på nogle basale forudsætninger: Alle skal lære dansk, alle skal have en mulighed for uddannelse og arbejde, de basale værdier i det danske samfund skal respekteres, og rettigheder og pligter skal gælde for alle.

Det er forudsætninger, som stiller krav både til flygtninge/indvandrere og til os andre, men det er også krav, der er nødvendige, hvis vi skal opnå en vellykket integration, hvor alle mennesker får mulighed for at blive en ydende del af samfundet i stedet for at blive marginaliseret.

Lovforslag nr. L 208 om ændring af udlændingeloven, som vi har til behandling nu, er en del af regeringens handlingsplan og ikke, som man skulle tro, hvis man lytter til de sidste ugers debat, hele handlingsplanen. Her har journalisterne virkelig levet op til deres yndlingsbeskæftigelse, nemlig ikke at sige noget positivt, så længe det er muligt at finde en negativ vinkel.

Hensigten med forslaget er ikke at regulere familiesammenføringerne, men derimod dels at prøve at beskytte unge mod at blive presset eller tvunget ind i et ægteskab, de ikke ønsker, dels at bidrage til en mulighed for bedre integration gennem forslaget om selvstændig bolig som forudsætning for familiesammenføring.

Alderskravet på 25 år for ret til familiesammenføring er nok det element, som har vakt størst debat, og netop derfor er høringsvarene interessant læsning. Alle er enige om, at ægteskab mod egen vilje bør undgås. Organisationer som Dansk Flygtningehjælp, Røde Kors, Menneskerettighedscentret, Mellemfolkeligt Samvirke og flere andre er imod den 25-års-grænse, der er foreslået, men mister til gengæld mælet noget, når de skal pege på alternativer.